

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De ecclesiastica historia Rusfini presbyteri Romani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
 CHRISTI
 787.

Εκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Ρου-
 φίνου πρεσβυτέρου
 Ραμης.

Εὐσέβιος ἐν Αλεξανδρείᾳ χυρό-
 μηρὸν βίβλοιαι σιωποδον κροτομηδύλω
 πρὸ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ὀλίγων
 μὲν ὄντων τῶν σωελδόντων, χρείη
 δὲ τῆς ὑπερ χρείου ὁμολογίας τὰ
 μέγιστα πρὸς αὐτὴν καὶ λέγειν δυναμέ-
 νων. ἔτι οὖν γούτῳ τῆς ἐκείνης
 ἔλεγον, μὴ ἴσως τοῖς δεξιαμοῖς Α-
 ρεῖου κοινωνεῖν. ἔτι οὖν ἐβουλόμηντο
 πάντας ἀγαθὰ μετανοοῦντας καὶ
 αἰσθηματιζόντας, ἵνα μὴ πολλὰ πη-
 ρη αἰσθημάτων ἀποδόνται· λέγοντες,
 ὅτι ἐκ ὀφείλομεν τὰ ἑαυτῶν ζητεῖν, ἄλ-
 λα τὸ πολλοῖς συμφέρει, καθὼς καὶ
 ὁ Χριστὸς ποιεῖ σωφροδῆς ὑπερ ἡμῶν,
 ἵνα σώσῃ τῶν αἰσθημάτων τὸ χυρόν. οὐτε
 γὰρ μόνον ἡμῶν πρὸς βασιλείαν τῶν οὐ-
 ρανῶν πρεσβύειν ὀφείλομεν, ἀλλὰ
 καὶ ἑτέροις πολλοῖς· ὅπου καὶ ὁ ἴδιος
 ἐν ἀστυα βιώσαντα, μετανοή-
 σαντα ὁ πατὴρ προσεδέξατο. Ἐσπυ-
 λήδω εἶπεν, τῆς ἱεροσύνης αὐτῶν
 μετῆναι τὸ ἀξίωμα βουλόμηντο,
 πρὸς σφραγίδα ἐν τῷ δακτύλῳ δι-
 δωσι, καὶ πρὸς πολλῶν πρὸς αὐτῶν ποιεῖ.
 ἐκράτισε γούτῳ αὐτὸς ὁ κανὼν ἐκ τῆς
 διαγγελικῆς αὐθεντίας σωεσφιζμέ-
 νος, καὶ τυποδον Ἀστέριου μὲν ἐν
 ταῖς κατὰ πρὸς αἰαπολλῶ ἐκκλησιασ
 πρὸς πύπου πρεσβύειν, Εὐσέβιος
 dignus paternis amplexibus deputatur, & annulum fidei recipit, &
 stola circumdatur, per quam quid aliud quam sacerdotii declaran-
 tur insignia? Cum igitur huiuscemodi sententias ex euangeli-
 ca auctoritate prolatas ordo ille sacerdotalis & apostolicus ap-
 probasset, ex Concilii decreto Asterio ceterisque qui cum ipsis
 erant, orientis iniungitur procuratio, occidentis vero Eusebio
 Concil. Tom. 19.

*De ecclesiastica historia Rufini
 presbyteri Romani.*

Pergit interea Eusebius Ale-
 xandriam, ibique confessorum
 Concilio congregato (pauci nu-
 mero, sed fide integri & meri-
 tis multi) aliis videbatur calo-
 re feruentibus fidei, nullum de-
 bere ultra in sacerdotium reci-
 pi, qui se utcumque hæreticæ
 communionis contagione ma-
 culasset. Sed qui imitantes A-
 postolum, quærebant non quod
 sibi utile esset, sed quod pluri-
 bus; vel qui imitarentur Chri-
 stum, qui cum esset omnium
 vita, pro salute cunctorum hu-
 milians se descendit in mortem,
 quo scilicet inueniretur & in
 mortuis vita; dicebant, melius
 esse humiliari se paululum pro-
 pter deiectos, & inclinari pro-
 pter elisos, ut eos rursus eri-
 gerent. Nec sibi met solis pu-
 ritatis merito cælorum regna
 defendere; sed esse gloriosius, si
 cum pluribus illuc mererentur
 intrare. & ideo rectum sibi vi-
 deri, ut tantum perfidiæ au-
 ctoribus amputatis, reliquis sa-
 cerdotibus daretur optio, si for-
 te velint abiurato errore perfidi-
 æ ad fidem patrum statutaque
 conuerti; nec negare aditum
 redeuntibus, quin potius de eo-
 rum confessione gaudere: quia
 & ille euangelicus iunior filius
 paternæ depopulator substan-
 tiæ, in semetipsum reuersus non
 solum suscipi meruit, sed &
 LUC. 15.

decernitur. additur sane in illo Concilii decreto etiam de Spiritu sancto plenior disputatio, ut eiusdem substantiæ & diuinitatis, cuius Pater & Filius, etiam Spiritus sanctus crederetur, eo quod pullularent denuo, qui eundem Spiritum sanctum a glorificatione Patris & Filii separarent.

Constantinus reuerendissimus diaconus & notarius legit.

De ecclesiastica historia Socratis.

Photinus Sirmii quondam episcopus discipulus erat Marcelli Ancyranus; & ipse purum hominem dicebat Dominum, sicut & Marcellus.

Rurfus ipse legit de ecclesiastica historia Socratis: Qui autem in Sardice conuenerant, * primum quidem horum damnare uesaniam; & terminum fidei Nicænae corroborantes, inæqualitatem respuunt & anathematizant. Reddiderunt autem thronos Paulo & Athanasio, nec non & Marcello Ancyrae rationem reddenti ac dicenti, quod non fuerint intellecta quæcumque in libris exposuerit; præsertim cum ipse eos qui dicebant Dominum purum hominem, auerterit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam plurimi canonici libri & synodici atque paterni relecti sunt: & ex hæresi conuersos docuerunt nos recipere, nisi forte maligna in eis fuerit noxa reperta.

Sancta Synodus dixit: Bene fecisti, domine, tam per epistolas, quam per synodica conscripta docendo nos hæreticorum agnoscendam receptionem.

δὲ τῆς ἑπὶ τῆς διόσεως. προσετέθη δὲ καὶ πλεῖστε πλεῖστος αὐτοδὸν καὶ τὰ πρὸς τῆς ἁγίου πνεύματος, διὰ τὸ ἀναφυλῶσαι πάλιν τῶν χωρῶντας αὐτὸ τῆς δοξολογίας.

Κωνσταντῖν ὁ ἀλαβείστος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Σωκράτους.

Φωτεινὸς ὁ τῆς Σιρμίου χυρὸν ἑπισκοπὸν μαθητῆς τῷ Μαρκελλοῦ τῆς Ἀγκύρας, καὶ αὐτὸς ψιλὸν ἀνθρώπον κύριον ἔλεγε, ὡς ὁ Μαρκελλος.

Καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἀνέγνω ἐκ τῆς αὐτῆς ἱστορίας. Ἐν τῇ Σαρδικῇ ἐρήμιῳ αὐτῶν * κατεδήσαν, ὅρον ἢ πείσεως τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκύρσαν, ἔτι ἀνόμοιοι ἐκβάλλοις ἐκ αἰαθεμαπέριον. ὁποδοῖσαι δὲ τῶν θεῶν Πάυλω ἐκ Ἀθανασίῳ, ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ Μαρκελλοῦ τῶν Ἀγκύρας ὁποδοῖσαι καὶ λέγοντι, ὡς ἐκ ἐνοήθησαν ἀπὸ ἐν βίβλοις ἔξεδίπο· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν λέγοντας ψιλὸν ἀνθρώπον κύριον ὁποδοῖσαι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἦδη πλείστα κανονικαὶ βίβλοι, καὶ συνοδικαὶ, καὶ πατριακαὶ ἀνεγνώσθησαν· καὶ τῶν ἔξ ἀίρεσεως ἐπιστρέφοντας ἐδίδαξαν ἡμᾶς δεχόμεναι, ἐὰν τις αἰψά πονηρὰ ἐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· καλῶς ἐποίησας δέασοντα, διὰ τὴν ἐπιστολῶν ἐκ συνοδικῶν συζητημάτων διδάξας ἡμᾶς πλεῖστον ἀίρετικῶν ὁποδοχίῳ ἐπιγνώσκων.

* indicta
causa illos
damnaue-
re,